

Kohtuasi T-298/02

Anna Herrero Romeu

versus

Euroopa Ühenduste Komisjon

Ametnikud — Töötasu — Kodumaalt lahkumise toetus — Personalieeskirjade VII lisa artikli 4 lõike 1 punkt a — Teisele riigile tehtud töö — Mõiste „alaline elukoht” — Põhjendus — Võrdse kohtlemise põhimõte

Esimese Astme Kohtu otsus (esimene koda), 25. oktoober 2005 II - 4604

Kohtuotsuse kokkuvõte

1. *Ametnikud — Töötasu — Kodumaalt lahkumise toetus — Ese — Määramise tingimused — Alalise elukoha või põhilise tegevusala puudumine viiteperioodil teenistuskoha liikmesriigis — Erand — Teisele riigile või rahvusvahelisele organisatsioonile tehtud töö — Õigustatus*

(Personalieeskirjad, VII lisa artikli 4 lõike 1 punkt a)

2. Ühenduse õigus — Tõlgendamine — Põhimõtted — Autonoomne tõlgendamine — Piirid
3. Ametnikud — Töötasu — Kodumaalt lahkumise toetus — Määramise tingimused — Teisele riigile või rahvusvahelisele organisatsioonile tehtud töö — Mõiste „riik” — Juriidiline isik ja rahvusvahelise õiguse subjekt
(Personalieeskirjad, VII lisa artikli 4 lõike 1 punkt a)
4. Ametnikud — Personalieeskirjad — Personalieeskirjade kohaldamisala laiendamine analoogia korras — Välistamine
5. Ametnikud — Töötasu — Kodumaalt lahkumise toetus — Määramise tingimused — Teisele riigile või rahvusvahelisele organisatsioonile tehtud töö — Mõiste — Nõue, et asjaomase isiku ja riigi või rahvusvahelise organisatsiooni vahel esineks otsene õiguslik seos
(Personalieeskirjad, VII lisa artikli 4 lõike 1 punkt a)
6. Ametnikud — Töötasu — Kodumaalt lahkumise toetus — Määramise tingimused — Alalise elukoha või põhilise tegevusala puudumine viiteperioodil teenistuskoha liikmesriigis — Mõiste „alaline elukoht”
(Personalieeskirjad, VII lisa artikli 4 lõige 1)
7. Ametnikud — Huve kahjustav otsus — Põhjendamiskohustus — Ulatus
(Personalieeskirjad, artikli 25 teine lõik)
8. Ametnikud — Võrdne kohtlemine — Piirid — Õigusvastaselt antud soodustus

1. Personalieeskirjade artiklis 69 ette nähtud kodumaalt lahkumise toetuse eesmärk on hüvitada teatud kulud ja ebamugavused, mis on tingitud alalisest teenistusest selles riigis, millega ametnik ei ole olnud püsivalt seotud enne ametisse asumist. Selleks et tekiks niisugune püsiv side, mis jätab seega ametniku ilma kodumaalt lahkumise toetusest, nõuab seadusandja, et ametnikul oleks olnud alaline elukoht või ta oleks tegelnud põhilise tegevusalaga vähemalt viie aasta

jooksul selles riigis, kuhu ta ametisse määratakse.

Personalieeskirjade VII lisa artikli 4 lõike 1 punkti a teises taandes ette nähtud erand nendele isikutele, kes kuus kuud enne teenistusse asumist lõppenud viie aasta jooksul on teinud tööd teisele riigile või rahvusvahelisele organisat-

sioonile, on õigustatud seetõttu, et kuna sellisel juhul on nende isikute viibimine selles riigis ajutine, ei saa eeldada, et nad omavad püsivaid sidemeid teenistuskoha riigiga.

põhimõtetes neid pidepunkte, mis võimaldaksid autonoomsel tõlgendamisel määratleda sellise sätte tähendust ja ulatust.

(vt punkt 27)

(vt punktid 23 ja 24)

2. Ühenduse õiguse ühetaolise kohaldamise ja võrdse kohtlemise põhimõtte nõuetest tuleneb, et ühenduse õiguse sätteid, mis ei viita kõnealuse normi tähenduse ja ulatuse määratlemisel sõnaselgelt liikmesriikide õigusele, tuleb tõlgendada kogu ühenduses autonoomselt ja ühetaoliselt, võttes arvesse sätte konteksti ja kõnealuse õigusakti eesmärki. Sõnaselge viite puudumisel võib ühenduse õiguse kohaldamisel tekkida siiski vajadus viidata liikmesriikide õigusele, kui ühenduse kohus ei leia ühenduse õiguses või ühenduse õiguse üld-
3. Asutamislepingu üldisest ülesehitusest ilmneb selgelt, et institutsionaalsete sätete osas hõlmab mõiste „liikmesriik” ainult liikmesriikide valitsusasutusi ega laiene regionaalsetele ega autonoomsete piirkondade valitsustele, olenemata neile antud pädevusest. Vastupidine käsitlus ohustaks institutsioonidevahelist tasakaalu, mis on ette nähtud asutamislepingutega, kus on eelkõige määratletud tingimused, mille alusel liikmesriigid, st asutamis- ja ühinemislepingute pooled, osalevad ühenduse institutsioonide töös.

Personaleeskirjade VII lisa artiklis 4 sätestatud mõiste „riik” osutab ainult riigile kui juriidilisele isikule ja rahvusvahelise õiguse subjektile ning tema valitsemisorganitele. Seetõttu tuleb personaleeskirjade VII lisa artiklis 4 sätes-

tatud väljendit „teisele riigile tehtud töö” tõlgendada nii, et see ei viita riigi poliitiliste allüksuste valitsustele tehtud tööle.

niga, mis on kooskõlas riikide ja institutsioonide autonoomiaga, mida nad omavad oma teenistuste sisemises korralduses, mis annab neile õiguse kutsuda nende hierarhilisest struktuurist väljas olevaid kolmandaid isikuid tegema eriliigilisi töid.

(vt punktid 29, 32 ja 33)

4. Personalieeskirjades, mille ainus eesmärk on vastastikusi õigusi ja kohustusi kehtestades reguleerida institutsioonide ja ametnike vahelisi õiguslikke suhteid, kasutatakse täpset sõnastust ning nende kohaldamisala laiendamine analoogia korras olukordadele, millele otseselt ei viidata, on välistatud.

(vt punkt 41)

(vt punkt 30)

5. Personalieeskirjade VII lisa artikli 4 lõike 1 punkti a teises taandes toodud erandi kohaldamisel ei saa piirduda ainult isikutega, kes on töötanud teise riigi või rahvusvahelise organisatsiooni teenistujatena, kuna sellega peetakse silmas kõiki teisele riigile või rahvusvahelisele organisatsioonile tehtud tööst tulenevaid asjaolusid. Nimetatud artiklis 4 sätestatud erandi lubamine eeldab siiski, et asjaomasel isikul on olnud otseseid õiguslikke sidemeid kõnealuse riigi või rahvusvahelise organisatsioo-

6. Personalieeskirjade VII lisa artiklit 4 tuleb tõlgendada nii, et selle artikli kohaselt on kodumaalt lahkumise toetuse andmisel otsustavaks kriteeriumiks ametniku peamine elukoht enne teenistusse asumist. Pealegi oleneb kodumaalt lahkumise käsitlus ametniku isiklikust olukorrast, st kuivõrd ta uude keskkonda on lõimunud, mida saab määratleda näiteks tema peamise elukoha või varasema põhilise tegevusala kaudu.

Alaline elukoht on koht, kus on asjaomase isiku püsiv või peamine huvide keskus ja mille ta on valinud kavatsusega anda sellele püsiv tähendus. Alalise elukoha määramisel tuleb arvesse

võtta kõiki sellega seotud faktilisi asjaolusid ning eelkõige asjaomase isiku tegelikku alukohta.

kõige meetme sisu, nende põhjenduste olemust, millele tuginetakse, ning huvi, mis asjaomasel isikul võib põhjenduste suhtes olla.

(vt punktid 50 ja 51)

(vt punkt 67)

7. Põhjendamiskohustus, mis tuleneb personalieeskirjade artikli 25 teisest lõigust koostoimes artikli 90 lõikega 2, on mõeldud ühelt poolt asjaomasele isikule piisavate üksikasjade esitamiseks, et ta saaks hinnata, kas haldusorgani poolt tehtud otsus oli piisavalt põhjendatud ja kas on vaja esitada hagi Esimese Astme Kohtule seaduslikkuse vaidlustamiseks ning teiselt poolt võimaldada kohtul teostada oma järelevalvet. Põhjendamiskohustuse ulatuse hindamisel tuleb arvestada konkreetseid asjaolusid, eel-
8. Võrdse kohtlemise põhimõttele, mis eeldab, et võrreldavaid olukordi ei käsitletaks erinevalt, saab tugineda üksnes seaduslikkuse kontrolli raames ning ükski isik ei saa oma hagi toetuseks tugineda kellegi teise suhtes esinenud õigusvastasusele.

(vt punktid 76 ja 77)